

ואלה תולדות

דברי שלום ואמת

תמצית תולדות רבינו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זיע"א

מתוך ספר האמ"ק ההנהגות והתולדות הנמצא בשלבי עריכה וייצא לעור עולם אי"ה על ידי מכונינו תורת אמת שטפנשט

זיע"א עמד לקדש, הקיצוהו והביאוהו אל השלחן. כאשר המלאך זיע"א נכנס לקידוש, אמר הילד לאביו "א גוט שבת", ונשקו המלאך על מצחו, ונכוה הילד מהנשיקה עד שזמן רב אחר כך עדיין הרגיש את הכווייה הזאת.

בהיותו בן שמונה שנים, בי"ב תשרי תקל"ז, התייתם רבינו מאביו הקדוש. אמו הרבנית מאנה לקבל תנחומים על בעלה ועלתה לחונן את אדמת ארץ הקודש לבדה, כאשר הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א לקח את שני בניה - הלא המה רבינו הרה"ק מפראהבישט זיע"א ואחיו הרה"ק רבי ישראל חיים מלאדמיר זיע"א - אל ביתו, ברוב הערכה ורגשי זכות לגדל את זרע קודש נכדי רבו מרן המגיד הגדול ממעזריטש זיע"א, ובשמחה רבה ושמר עליהם כעל

בבת עינו, ואף בשעה שהיה נשכב לישן היה מניח את הנערים שישנו בסמוך אליו, אחד מימינו ואחד משמאלו.

פעם אחת באה נשמה אחת אשר היתה צריכה את טובת הרה"ק מקארלין זיע"א עבור תיקון, אך חששה להעירו, על כן הקיצה את הנערים וברוב פחד התעוררו, צעק עליה הרה"ק מקארלין זיע"א באמרו: "דעם רעבינס קינדער וועסטי טשעפין איך וועל דיר פאר טרייבען לשאול תחתיות" - אם בבני הרבי תפגע אגרש אותך לשאול תחתיות].

הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א הי"ד שכר מלמד שילמד את שני בני המלאך הקדוש, כאשר יחד עמם למדו שני נערים נוספים, כשהרה"ק מקארלין מזהיר אותם שלא ידברו עם שאר הנערים אשר אינם לומדים עמהם.

מראש צורים אראנו

איש אלוקים קדוש, עיר וקדיש אשר מן שמיא נחית היה הרה"ק רבי אברהם המלאך זיע"א בנו של מרן המגיד הגדול ממעזריטש, אשר עבד את בוראו באהבה וביראה אין קץ, ולמעלה מדרך טבע בני האדם, עד אשר כל סובביו ומכריו היו מכנים אותו ברוב הערכה 'רבי אברהם המלאך'.

הנהגתו המופלאה דומה היתה כי איננה כלל מהעולם הזה, די היה לו לזון את גופו בעור של גוזל בן יונה אחד למשך יממה שלימה. אף קדושי עולם וגדולי תורה הסכימו כי לו יאה ולו נאה הכינוי 'המלאך'.

קדושתו היתה למעלה מהשגת אנוש, ואף לאחר נישואיו חי בפרישות גמורה ולא העמיד מאשתו הראשונה שום תולדות עד אשר לאחר עשר שנים שבקה חיים לכל חי, אז גמר אומר בנפשו שלא ישא עוד אשה, לבל יפריע אותו הדבר מעבודת השי"ת בקדושה ובטהרה. אמנם כאשר נתוודע אביו המגיד הגדול ממעזריטש זיע"א לדבר, התווכח עמו וצירף אליו את הרה"ק רבי שניאור זלמן מליאדי זיע"א אשר אף היה לומד בחברותא עם המלאך הקד', והללו השפיעו עליו לישא אשה אחרת ולהעמיד תולדות, ואז נשא את הרבנית הצדקנית מרת גיטל בת הגה"ק רבי פייבוש מקרעמניץ זיע"א בעל 'משנת חכמים'.

אור מופלא האיר בביתו עת נוספה חוליה לשלשלת הזהב המשתלשלת מבית המגיד הגדול ממעזריטש זיע"א, עם לידת בנו אשר נקרא שמו בישראל שלום שכנא.

באחד הימים, בעת שהיה במעזריטש, עיר זקינו המגיד זיע"א, חלה הילד מאד והגיע עד שערי מות. באותה העת הגיע הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זיע"א אל בית רבו הרה"ק ממעזריטש זיע"א, ואמר כי הנער עוד יבריא, וכך היה אף שכבר היה גוסס ומפרפר בין חיים למות, קם ממשכבו והיה כאחד האדם.

פעם אחת בעוד היותו ילד קטן התאמץ לבקש שיביאוהו לבילי שבת לשמוע הקידוש מאביו המלאך זיע"א, והיות שהמלאך היה מקדש בשעה מאוחרת בלילה, השכיבוהו לישון, ומאחר שכל כך ביקש, כאשר המלאך

פעם אחת ביאר רבינו אף שעדיין היה ילד, מה הטעם שהרה"ק מקארלין אסר עליהם לדבר עם שאר הנערים, כי כאשר אחד מדבר עם חבריו אזי מהדיבור יוצא הבל מפיו, וגם מפה חבירו יוצא הבל, וההבל היוצא מפי שניהם מתערב באויר זה עם זה, ואם חבירו המדבר עמו אינו טוב כל כך אזי יוכל להזיק גם למדבר שישיב אליו את ההבל שיוצא מפיו.

כאשר היה רבינו כבן תשע אמר לו פעם אחת הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א: "שלומ'קה, דיר איז גיט צו שטעלין זיך דאווינין, ווארים אז דא שטעלסט זיך דאווינין קומין דא אבות און חאפין דא תפילות און בריינגין זיין פאר דעם אין סוף". [לך טוב לעמוד להתפלל, כיון שבעת אשר אתה נעמד להתפלל מגיעים אבותיך וחוטפים את התפילות, ומביאים אותם לפני האין סוף ב"ה].

כי יבנה בית

בהגיע רבינו לגיל שידוכים שלח הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א הי"ד שני שליחים שיסעו על פני העיירות לחפש שידוך מתאים עבור רבינו. לפני שיצאו לדרכם הזהיר אותם הרה"ק מקארלין זיע"א כי היות ודרכם עוברת בעיר פראהבישט זיע"א - בה התגורר באותם ימים הרה"ק בעל "מאור עינים" מטשערנאביל זיע"א - שלא יתעכבו בה לרגע אלא ימהרו לצאת מן העיר ולהמשיך הלאה.

היה זה ביום ערב שבת קודש אחה"צ, כאשר הרה"ק בעל "מאור עינים" זיע"א היה ישן שנת צהרים, והנה בחלומו הוא רואה כי הוא נמצא בעולם העליון, ונאמר לו כי עתה הוא עת רצון שיבוא בקשרי שידוכין עם נכד

רבו מרן המגיד הגדול ממעזריטש זיע"א, ותוך כדי החלום נעשה דבר השידוך.

תיכף התעורר הרה"ק בעל "מאור עינים" זיע"א משנתו, והבין כי יש דברים בגו. הוא קם ושאל את בני ביתו אם ראו עגלה עוברת במקום, וענו לו כי אכן עברה כאן עגלה אשר נסעה במהירות, ובה ישבו שני יהודים. תיכף נשלחו שליחים שימהרו בעקבות העגלה אשר עזבה זה מכבר את פראהבישט, להביא את

השלוחים אל הרה"ק בעל "מאור עינים" זיע"א. האנשים אשר על העגלה - הלא הם שלוחי הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א - רצו לשבות בכפר הסמוך לפראהבישט, אך הרצים - שלוחי הרה"ק בעל "מאור עינים" זיע"א לא הניחו להם והשיבו אותם אל פראהבישט. וכאשר הגיעו אל הרה"ק מטשערנאביל זיע"א להם שהשידוך כבר נעשה למעלה בעולם העליון, ומה' יצא הדבר, ועל כן אין להם לנסות ימין ושמאל. כאשר ראו זאת שלוחי הרה"ק מקארלין זיע"א, המה ראו כן תמהו מאין נודע לו מטרת נסיעתם, ויראו כי אכן דבר אלקים הוא, והשידוך נסגר בשעה טובה, והרה"ק בעל "מאור עינים" לקח את רבינו כחתן לנכדתו הרבנית הצדקנית חוה ע"ה, בת חתנו הרה"ק רבי אברהם מקאריסטשוב זיע"א בן המגיד הרה"ק רבי צבי הירש מקאריסטשוב זיע"א.

לאחר נישואיו ישב רבינו סמוך על שלחן חותנו - זקינו הרה"ק בעל "מאור עינים" זיע"א בפראהבישט כאשר הליכותיו בקודש היו טמירים ונעלמים.

בהיכלו של מלך

פעם אחת ראה אותו חותנו זקינו הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זיע"א כשהוא

מסתובב לפני התפילה אנה ואנה, והיה נראה בעיניו כמי שמבטל את זמנו, והוכיח אותו הרה"ק ואמר לו 'וכי כך מתכוננים לפני התפילה בהעברת הזמן לריק?' שאלו רבינו בתמימות 'וכי מה עלי לעשות?!' ענה לו הרה"ק מטשערנאביל זיע"א 'אברך כמותך היה צריך ללמוד דף בספר עץ חיים להאר"י ז"ל וכדומה'. ענה לו רבינו ואמר 'משל למה הדבר דומה, לצייר אחד שהיה מצייר כל מיני ציורים

מהנעשה בהיכל המלך, בהם נראה המלך יושב על כסא מלכותו ושריו ויועציו עומדים סביב לו כל אחד במקומו הקבוע, ועוד כיוצא באלו, וכאשר הוציא את ציוריו למכירה רבים ביקשו להביא אל בתיהם ציורים מרהיבים אלו, ואכן כל הציורים נמכרו במחיר גבוה. באחד הימים בהגיע הצייר אל השוק למכור את ציוריו ראה אדם נכבד אשר היה אחד משרי המלך, אך הצייר לא ידע כי הוא משרי המלוכה ועל כן הציע לו לקנות ציור נפלא של היכל המלך בו נראה המלך כשהוא יושב עם שריו. אך אותו שר נענה אליו ואמר 'אינני מתפעל מהתמונה ואיני רוצה לקנותה'. תמה הצייר כיצד איש נכבד זה אינו מתפעל מיופי התמונה אשר כל איש פשוט עומד נדהם מול יופייה, ומול התיאור החי מהנעשה בהיכל המלך. חיך האיש ואמר לו 'אני יושב תמיד בהיכל המלך ועל כן אינני צריך תיאורים וציורים ממה שנעשה שם'. וסיים רבינו את דבריו ואמר לחותנו - זקינו הרה"ק בעל "מאור עינים" זיע"א: "ספר עץ חיים מתאר את גודל יקרת היכל מלך מלכי המלכים, ואני הריני בעצמי שם כל הזמן ועל כן אינני צריך לספר זה".

דרכו של רבינו היתה לצנינים בעיני חסידיו חותנו-זקינו הרה"ק מטשערנאביל זיע"א שעל פי מראה עיניהם ראו אותו מבזה את יחוסו הרם, ועל כן לא אחת באו להתלונן בפני רבם על דרכיו ומעשיו של רבינו, כדי שיוכיח אותו ויעלה אותו אל הדרך אשר מן הראוי שיצעד בה. כשאחת מטענותיהם היתה על כך שרבינו ישן עד שעה מאוחרת ואז יוצא לטייל ביער כאחד הריקים. כאשר שמע זאת הרה"ק בעל "מאור עינים" זיע"א אמר להם כי בבוקר אכן יבוא להוכיח אותו על התנהגותו.

בשעת בוקר, לאחר שסיים הרה"ק מטשערנאביל זיע"א את תפילת שחרית, פנה והגיע אל חדרו של רבינו, כאשר אי אלו מהחסידים מלווים אותו מתוך סקרנות לראות כיצד יוכיח את חתן בתו, אך כאשר אך נכנס אל החדר נסוג הרה"ק תיכף לאחוריו ללא שפתח את פיו. החסידים התמהים הביטו בפניו כאשר הם מנסים להבין מדוע אחרי שכבר הגיע הרבי אל חדרו יצא משם תיכף בלא אומר ודברים.

ואלה תעלדות

זיע"א, אשר שלח אותו מעל פניו באמרו שילך לבקש רחמים אצל רבינו.

כאשר הגיע אל בית רבינו שמע בצר לו כי הרבי ישן כעת, אך בגודל דאגתו לגורל אשתו הנמצאת בסכנת חיים אור אומץ ופרץ אל חדר רבינו והעיר אותו, כשהוא שוטח בפניו את בקשתו שיתפלל על אשתו שתלד בקלות ושלא בצער, אך במקום שרבינו יאציל עליו מברכות קדשו כעס עליו מאד, ושפך עליו בוז וקלון באמרו "מרשעת זו, ראוי שתקבל את עונשה". האברך עמד המום, לזאת כלל לא ציפה. אך בעוד הוא עומד על מקומו המום ונכלם, קרא אליו רבינו ואמר "מזל טוב! שוב נא אל ביתך כי אשתך ילדה בן זכר".

כאשר שמע הרה"ק מטשערנאביל זיע"א את דבר המעשה התפעל מן הדברים ואמר: 'זה הוא דרך חדש אשר לא ידעתיו עד הנה, לבטל דינים על ידי דינים. כי כאשר האברך הגיע לפני ראיתי ששורים דינים על אשתו המקשה לילד, וגם היה זה זמן השראת הדינים - ימי בין המצרים, אך רבי שלום ביטל את הדינים ע"י כעסו, כי לא מצא דרך אחרת לבטל דינים בעת השראת הדינים אלא על ידי דינים וכעס.

בפעם אחרת בעת נסיעתו של הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זיע"א לקח עמו את רבינו. בדרך נסיעתם בא איש אחד וצעק לפני הרה"ק מטשערנאביל זיע"א 'הושיעה איש האלקים כי אשתי מקשה ללדת והיא בסכנה'. שאל אותו הרה"ק מטשערנאביל זיע"א אם יש לו חדר מיוחד עבורו, ואמר לו שאין לו אלא מחסן, אמר לו הרה"ק מטשערנאביל שיביא לשם שולחן, אך לאותו אדם לא היה שלחן, על כן הביא חבית והניחו עליה קרש אשר מיועד לגלגל עליו את הבצק. אז אמר לו הרה"ק מטשערנאביל שיתן לו מאה וששים פרוטות כדי שיעשה לה פדיון נפש. ואף על פי שלא היו בידו פרוטות אלו התאמץ מאד עד אשר השיג את הסכום שביקש ממנו הרה"ק מטשערנאביל זיע"א. אז הניח הרה"ק את הפרוטות והתחיל לעשות את הפדיון.

כל אותו זמן עמד רבינו מחוץ למחסן כשבדיו האחת הלולקא [מקטרת] ובדיו השניה שוט. וכך עמד ועישן מהמקטרת, ומפעם לפעם הכה בשוט שבדיו באויר. הרה"ק מטשערנאביל זיע"א ראה שהפדיון שהוא עושה מתקלקל פעם אחר פעם, על כן יצא לראות מי הוא

רצונו למסור את נפשו

בעקבות עלילה אשר העלילו שונאי הדת על רבינו נאסר רבינו והושלך אל בית האסורים, וסכנה גדולה נשקפה לחייו. דבר השמועה על מאסרו פשט חיש מהר, וכל גדולי וצדיקי הדור העתירו בעדו ועשו מאמצים כבירים לבקוע שערי שמים ולהתיר את רבינו ממאסרו, אך כל פעולותיהם לא הועילו ולא הצליחו לפדותו הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א הרגיש שהסיבה שכל פעולות הצדיקים לפדותו היא משום שרבינו בעצמו מצדיק עליו את הדין ואינו חפץ לצאת את בית האסורים. מיד שלח הרה"ק מקארלין זיע"א אל רבינו "אפיך צלותיך" כשבזה הוא מרמז אל רבינו שיהפוך את תפילותיו, שלא יתפלל עוד על המושך מאסרו אלא על שחרורו. כאשר הגיעו אל רבינו הדברים שמסר הרה"ק מקארלין זיע"א אמר: 'אם רבי שלמה הרגיש במה שמלאכים ושרפים לא ידעו, אזי אשמע בקולו'.

אמנם לאחר שנהרג הרה"ק מקארלין זיע"א הי"ד ביד' קוזק רוסי נענה רבינו ואמר: 'מיר האט ער איבער געמאכט, אבער ער איז געבליבן ביי זיינט'ס' [-אותי הוא שיכנע לסגת מן הרעיון שלא אשתחרר אך הוא - הרה"ק מקארלין - נשאר בדעתו, שהיה חפצו ליהרג על קדושת השם].

פועל ישועות עושה חדשות

לאחר נישואי רבינו, כאשר ישב סמוך לחותנו זקינו הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זיע"א, התקבצו סביבו אברכים מבקשי ה' אשר היו צמאים למוצא פיו, וביקשו שידריך אותם בדרך התורה והחסידות.

פעם אחת בימי בין המצרים, אשת אחד האברכים אשר התקשרו אל רבינו היתה מקשה לילד, והגיעה לידי סכנת נפשות ממש. חותנו שהיה מחסידי הרה"ק בעל 'מאור עינים' מטשערנאביל זיע"א זירזו שימהר אל בית רבו לבקשו שיעתיר ויבקש רחמים עבור אשה זו, שתלד במהרה ובנקל. האברך מיהר לעשות כאשר אמר לו חותנו, אך מה גדלה הפתעתו כאשר הגיע אל בית הרה"ק מטשערנאביל

הרה"ק מטשערנאביל זיע"א אשר ראה את תמיהתם הגיב: "איך יכולתי להכנס ולהפריע לו, בשעה שראיתי את מורי ורבי הבעל שם טוב זיע"א עומד מצדו האחד, וזקינו הלא הוא מורי ורבי המגיד הגדול ממעזריטש זיע"א עומד מצדו השני, ומדברים עמו ברזי דרוזין?!"...

*

בהזדמנות אחרת, כאשר שאל אותו זקינו אודות הנהגותיו, נענה רבינו ואמר: הנה קרה שהושיבו ביצים של אווז תחת תרנגולת, ויצאו מהם אפרוחים והיו כרוכים אחר אמם התרנגולת, והם היו בני אווזות. פעם אחת הלכה התרנגולת עם האפרוחים על שפת הנהר, וקפצו האפרוחים בני האווז אל תוך המים לשוט כדרך האווזים. אך "אמם" התרנגולת פחדה מאוד מהמים כי לא יכלה לרוץ אחריהם. ועמדה על שפת הנהר וצעקה מרה על בניה וכשכשה בכנפיה וצעקה אל האפרוחים שימהרו לצאת מן המים פן ח"ו יפלו מטה ויטבעו. אך האפרוחים השיבו מן המים ויאמרו 'אמא אמא, אל תדאגי עלינו כלל. אכן עליך לפחד מן המים כי את אינך יכולה לשוט, אבל עלינו אין לך סיבה לפחד'. וכאשר שמע הרה"ק מטשערנאביל זיע"א דברים אלו מפי הרה"ק מפראהביטש זיע"א, ענה ואמר: 'לך בני כאשר אתה רוצה, ותתנהג כאשר תחפוץ'.

*

פעם אחת נסע הרה"ק מטשערנאביל זיע"א אל הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זיע"א, ולקח עמו את רבינו. כאשר היו בביתו של הרה"ק מקאריץ זיע"א ראה אותו רבינו מטפס וקופץ על הספסל כדי להוריד תבלין לצורך תיקון מאכלי שבת, וחיוך קל פשט על פני רבינו למראה קפיצתו. הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זיע"א הבחין בכך ושאל את רבינו 'מדוע חייכת בי כשקפצתי על הספסל? הלא קפצתי אל ה'. השיבו רבינו 'אכן על זה עצמו חייכת', כי אל השי"ת אין צריך לקפון, אני אומר שהשי"ת נמצא גם היכן שאני שם'. לאחר מכן אמר הרה"ק מקאריץ זיע"א להרה"ק מטשערנאביל זיע"א: 'האברך הזה מוצא חן בעיני, סע נא לביתך בשלום והשאר כאן את האברך הזה'.

תורת המועד

ליקוט לחג הסוכות מרבינו הרה"ק
רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע"א

השמה בחג הסוכות תלויה בתשובה שביום הכיפורים

"אך בחמשה עשר יום לחודש תחוגו את חג ה' שבעת ימים"

(ויקרא כג לט).

ודיבר עוד מרן הס"ק מרוזין זי"ע על הא דכתוב בתורה הקדושה על יום הכיפורים "אך בעשור לחודש השביעי הזה יום הכפורים הוא" וגו', וכתב רש"י ז"ל 'כל אכין ורקין שבתורה מיעוטין הן, מכפר הוא לשבין ואינו מכפר על שאינם שבים', ואילו להלן גבי חג הסוכות כתיב בתורה "אך בחמשה עשר יום לחודש תחוגו את חג ה' שבעת ימים" וגו' (שם לט). וסיפר שכאשר היה אביו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע בצעירותו, ישב פעם לפני דודו הרה"ק רבי מרדכי מטשרנוביל זי"ע בסוכה, ודיברו מענין ה'אך' שמוזכר בתורה גבי חג הסוכות. ואמר אביו רבי שלום מפראהבישט בשם אביו הרה"ק רבי אברהם המלאך זי"ע שה'אך' של חג הסוכות תלוי ב'אך' של יום הכפורים. ואמרו בזוהר ובתיקונים שפירוש הדבר הוא, כי שורש השמחה הוא בחג הסוכות, כי מקטרגא שביק לון לבנוהי. וכן איתא ברעיא מהימנא שאומרים לפני תקיעת שופר.

ועל זה אמר הכתוב 'אך' אימתי אתה יכול להיות בשמחה ולחוג את חג הסוכות בלב שלם, רק אם ה'אך' של יום הכיפורים קויים כהלכתו ועשית תשובה כראוי, כי הרי יום הכיפורים אינו מכפר לשאינם שבים, ולכן אצלם לא סר מקטרגא מלפניך ומאחריך, ורק אם שב בתשובה שלימה אז יכול להיות בשמחה בסוכות, ושביק לון מקטרגא.

מסילות - סדיגורה, גליון כד עמ' 20

היה ישן כל ימיו בסוכה

"כל האזרח בישראל ישבו בסוכות. למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני ה' אלקיכם" (ויקרא כג מב-מג).

בשם הרב הקדוש שלום מפאהרובישט... התפאר עצמו שכל ימיו היה ישן בסוכה.

ואפשר על דרך דאיתא בזוה"ק (חלק ג דף שט). 'סוכה' גימטריא הוי"ה אדנ"י, שהיה מייחד תמיד יחודים אלה.

כל זה שמע הרב ר' יושע ולק דפה מפי ר' שמואל ווארחניווקר תלמידו ששמע מפיו ממש.

מרגניא דבי רבנן, עמ' קו

המפריע לפדיון. כאשר ראה את רבינו והשוט בידיו תיכף מה מעשיו, ואמר לו בקול תוכחה 'דע כי האשה הזאת בסכנה גדולה מאוד, ואתה מקלקל את עשיית הפדיון בעבורה'.

ענה לו רבינו 'לא אני הוא המסכן את היולדת'. וכשהביט בו הרה"ק מטשרנוביל בפליאה המשיך רבינו ושאל 'ומה עושים במקום שאין מחסן ולא חבית, ולא קרש המיועד לגלגל עליו בצק, ואם אין מאה וששים פרוטות? נותנים ליולדת למוות ח"ו עם ולדה'?

שאל אותו הרה"ק מטשרנוביל זי"ע"א 'אם כן אמור מה עושים לעזור לאשה'. השיב לו 'מעשנים את הלולקא ובזה מקטירים קטורת, ובא הריח תחת כסא הכבוד, ומרימים את השוט ומכים באויר בכח ואומרים 'מזל טוב, מזל טוב, ילד בא לעולם'. תיכף כאשר סיים רבינו לעשות כן בא אליהם בעל האשה והכריז בשמחה 'מזל טוב מזל טוב! ברוך ה' אשתי ילדה זכר'.

רבנותו בפראהבישט

בעיר פראהבישט היה בית מדרש אחד גדול, בו היה מתפלל הרה"ק בעל 'מאור עינים' זי"ע"א, אך כל הדרך אל בית המדרש היתה מלאה רפש וטיט. דבר זה הפריע מאד לרבינו אשר היה מתנהג בגינוני מלכות ונעליו היו תמיד מצוחצחות ונקיות, עד שהיה רבינו מתפלל פעמים רבות ביחידות בביתו. לאחר שהתקבצו קבוצה נבחרת של אברכים ודבקו בו כחסידים ברבם, קרא להם רבינו והביע את רצונו שיבנו לו בית תפלה בשבילו.

האברכים קיבלו על עצמם את עול הקמת בית המדרש, ולשם כך לוו כספים ומשכנו את כל אשר להם, והתחילו לבנות את הבנין בחשק רב. הדבר התקבל בעיר באהדה, וכאשר ראו זאת האברכים שמחו על כך שאין להם מפריעים, והחלו לזכות את כלל תושבי העיר להשתתף בהוצאות בנין בית המדרש. בנין בית המדרש התנוסס במהרה לתפארת, כאשר נראה כי בקרוב יחל לפעול, רק חסרו החלונות והדלתות. ואז לפתע ביום מן הימים קרא רבינו לאנשיו ואמר 'עתה אחרי שעבר החורף ובא הקיץ, הרי שנוח לי הדרך על בית המדרש, ואם כן הרי שאין צורך להמשיך את הבנייה, ואנו נמשיך להתפלל בבית המדרש של העיר'.

בני החבורה אשר השקיעו את כל אונם ומרצם בבניית בית המדרש, מלבד ההלוואות אותן לקחו על עצמם, וכל ממונם אשר משכנו לטובת בנין בית המקדש מעט זה, עמדו נבוכים ומשתוממים. ומה יענו לכל התורמים אשר השתתפו עמם בהוצאות הבנייה? אך על דבריו הנחרצים של רבינו הם לא הרהרו, והמשיכו להתפלל בבית המדרש של העיר.

לקראת הימים הנוראים באו רבים להסתופף בצלו של הרה"ק בעל 'מאור עינים' זי"ע"א, ובאחד הימים, לקראת ימי הסליחות, קם זקן אחד והחל למחות בקול ראש גדול על בניית בית מדרש חדש בעיר, ועל הפגיעה בכבודו של הרה"ק בעל 'מאור עינים' זי"ע"א שאינו מתפלל בבית תפילה משלו אלא בבית המדרש של כל בני העיר. דברי הזקן עשו רעש בין בני העיר אשר התחילו לרדוף את האברכים בני חבורתו של רבינו, ואף בני משפחותיהם וחנותניהם נידו אותם וריחקו אותם בזלזול גדול.

בעוד האברכים שבורים ורצוצים מהחובות אשר לקחו על שכמם לריק, וביתר שאת מחמת רדיפות בני העיר, קרא להם רבינו באחד מימי הסליחות ואמר, כי התיישב בדעתו שראוי וכדאי לסיים את בית המדרש עוד לפני ראש השנה, כדי שיוכלו להתפלל בו בימים הנוראים. על אף שאלו נדהמו מהוראת רבם שמנע מהם בעבר מלהכנס בעבר אל בית המדרש החדש, מיהרו לעשות כאשר הורה להם. אך עתה התקשו שבעתיים להשיג את המימון הנדרש להשלמת בנין בית המדרש, היות שאת כל אשר להם כבר משכנו לצורך כך, ועתה לא העלו בדעתם לנסות לזכות את בני העיר הקוצפים על בניית בית המדרש, על כן משכנו אף את הטליתות והתפילין וכולם התפללו בטלית אחת וזוג אחד של תפילין. ועוד טרם הסתיימה השנה זכו לברך על המוגמר.

בהגיע יום שמחת תורה עת היה רבינו מבוסס, הרהיב ר' תנחום ז"ל מראשי החבורה, עוז בנפשו, ושאל את רבינו מדוע הורה להפסיק את הבניה עת הכל התקדם על מי מנוחות, ואחר כך הורה להזדרז וסיים את הבנייה דוקא כאשר

קפץ עליהם רוגזם של בני העיר.

השיב לו רבינו 'הדבר פשוט מאד, מתחילה כאשר ראיתי כי קשה עלי ההליכה לבית המדרש בבזון ורפש הבלגתי על רצוני לבנות לי מקום תפלה, כי ידעתי מראש שתתעורר על כך התנגדות עזה, וחסתי עליכם שלא להכניסכם בזה. אבל משראיתי כי אינני יכול להשלים עם הרעיון להתפלל תמיד ביחידות, אמרתי שיבנה בית המדרש אף אם תהיה התנגדות גדולה מאד, ובלבד שיעלה בידכם לבנות לי בית תפלה. אבל משראיתי שעבודתכם בבנין מתקדמת וכבר קרובה לבוא לידי גמר ואין על כך שום התנגדות, התחלתי לחשוש פן ואולי הדבר הזה נובע מעצת היצר, כי בדבר הנובע מצד הטוב לא יתכן שיהיה בלי התנגדות, ולכן פקדתי להפסיק את גמר הבנין. אבל משראיתי אחר כך כי פתאום התעוררה התנגדות גדולה, וקם רעש גדול סביב הענין הזה נוכחתי בצדקת הדבר, וכי ממקור קדוש הוא נובע, ולכן פקדתי לגמור ולהשלים את הבנין.

פעם אחת בליל שישי פנה הרה"ק בעל 'מאור עינים' זיע"א ואמר אל הרבנית 'שמעתי שהכריזו עתה בשמים שנכדינו רבי שלום שכנא צריך להנהיג את נשיאותו פה בעיר פראהבישט, ועלינו לעזוב את העיר עוד לפני שבת קודש'. ואכן אספו במהרה את מיטלטליהם וחיש מהר עזבו את העיר, וקבעו את מושבם בעיר טשערנאביל, ומאז היה הרה"ק בעל 'מאור עינים' נוהג את נשיאותו בעיר טשערנאביל, ורבינו נשאר בעיר פראהבישט להנהיג משם את קהל עדת מרעיתו.

לימים, כאשר בנו של רבינו ה"ה מרן הסבא קדישא מרוז'ין זיע"א נאלץ לברוח מרוסיה, נענה ואמר: 'מדה במדה לא בטלה, זקיני הרה"ק רבי מנחם נחום מטשערנאביל זיע"א היה מוכרח לצאת מפראהבישט עבור אבי זיע"א, ואני מוכרח לעזוב את ארץ רוסיה עבור בניו של דודי המגיד הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל זיע"א.

אשכבתיה דרבי

בליל י"ד תשרי שנת תקס"ג, נפל רבינו למשכב חוליו, ומצבו החמיר משעה לשעה. לפתע ביקש לצאת לצרכיו, ואחר כך צוה להחליף את כל בגדיו, לאחר מכן ביקש ליטול את ידיו, ורצו לתת לו מן המים שהכינו לנטילת ידיים בבוקר אך הוא לא רצה וצוה להביא מים אחרים, ונטל ידיו, ובחזרתו למיטתו ביקש שיעמידו את המיטה באמצע החדר וכל העומדים יעמדו סביב המיטה.

אחר כך הוחמר מצבו עד שהגיע כמעט לגסיסה, ולפתע נראה חיוך מתפשט על פניו, ובעוד העומדים סביב המטה משתוממים

"ידיד נפש", ואמר עד 'מהר אהוב כי בא מועד' - ויצאה נשמתו בקדושה ובטהרה בתיבת "מועד", והוא רק בן ל"ג שנה.

ימים ספורים אחרי הסתלקותו של רבינו זיע"א, עם התקדש חג הסוכות היה בנו ממלא מקומו הרה"ק רבי אברהם זיע"א שמח מאד, הדבר חרה לאמו והיא שאלה אותו לשמחה מה זו עושה, הלא אפילו איש פשוט שהיה לו אב פשוט, לא היה בשמחה כל כך אחר פטירתו. השיב לה הרה"ק רבי אברהם זיע"א: 'אם את היית רואה את המקום של אבי זללה"ה היכן הוא, גם את היית בשמחה רבה'.

לימים סיפר בנו של רבינו מרן קדוש ישראל מרוז'ין זיע"א ואמר: ביום היארציי"ט הראשון של אבי זיע"א ראיתי בשלשה אופנים, בפעם השלישית ראיתי כשהוא מנופף כמו שרף, וכמה נשמות של צדיקים עפו אחריו, והם נכללו כולם באין סוף ברוך הוא.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל

ומתפללים על מה זה, התעורר רבינו מעט ונענה ואמר 'ודאי הוא פלא בעיניכם מה ששחקתי, על כן אומר לכם. הנה בשמים הכריזו כבר "פנו מקום לרבי שלום", ונהיה רעש וכתות כתות של מלאכים התאספו, וביניהם היה גם כן הס"מ, ושאל את המלאכים: מה כל הרעש הזה, וכתות המלאכים ענו לו: רבי שלום'קא מפראהבישט עומד להגיע, וכולם מכינים את עצמם לקבל את פניו, ושוב שאל את המלאכים: מי הוא זה רבי שלום'קא מפראהבישט? וענו לו: מה, אינך יודע מי הוא זה!? בתוך כך הבין במי המדובר, ונענה: הא! רבי שלום'קא מפראהבישט! אם כן הרי שהוא רימה אותי כל השנים, כי חשבתי שהוא משלנו... לשמע תשובתו התחילו המלאכים לצחוק ממנו, ועל כן גם אני צחקתי'. ואחר כך יצא נשמתו בקדושה ובטהרה ביום י"ד תשרי תקס"ג והוא רק בן ל"ג שנה.

ביום י"ד תשרי תקס"ג, התחיל רבינו לנגן

מוסדות שטפנשט בארה"ק
בני ברק רח' מהרש"ל 13 * גבעתיים רח' רמב"ם 1 * אלעד רח' רש"י 5
טלפון: 03-579-03-03

הודעה משמחת

לראשי חבורות ליל שישי

ללומדי תורת החסידות
בהיכלי עולם התורה והישיבות החסידיות

לזיץ חסידים

סדר ליל שישי בצילו של הרה"ק משטפנשט זיע"א
בישיבה על קברו - גבעתיים
בראשות ראש החבורה החסידית-שלכם

לחיזוק הסגולה לשמחת השבת:
להזכיר בכל ליל שישי את זכות הרבי הגדול ר' שלום מפראהבישט

העונג הרוחני שלכם הארגון שלנו

המבומות יקראו

ערכת ליל שישי מלאה הכוללת: שתי, עוגות, טשולנט, קוגל, גליני 'סגולת שלום' ללימוד ועיון בתורתו של רבינו מפראהבישט

המבומות יקראו

החבורה שלכם תוכל להתארח בבית מדרשו בגבעתיים ולהנות מהאוירה החזונית השוררת בהיכל התורה הסמוך ונראה לציון קודשו של מרגל הרה"ק משטפנשט

המבומות יקראו

ציוני הקודש של הרה"ק משטפנשט וחמשת אדמו"רי סאדיגורה, טשולנט, פלועשט, ברוש, קישנוב, צאצאיו של רביה"ק מפראהבישט

הזמינו את ה"ליל שישי" המועדף עליכם ואנו נארגן את כל השאר
נא עדכנו במוקד את מספר המשתתפים המגיעים ותאריך ה"ליל שישי" המועדף עליכם

055-6720534